

“அதோ அந்தப் பறவைபேல வரழவேண்டும்”

1983ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15ஆம் தேதி.

மாலை 3 மணி.

கச்சாய்க் கடலிலிருந்து வீசும் இதமான காற்று.

அந்த மீசாலைக் கிராமம் அமைதியில் தோய்ந்துபோயிருக்கிறது.

அந்த அமைதியைக் குலைத்துக்கொண்டு, சிறீலங்காவின் இராணுவக் கல்ப்படைகள், அந்தச் சிறிய கிராமத்தைச் சுற்றிவளைக்கின்றன. கச்சாய் வீதியுடன் இணையும் அல்லாரை மீசாலை வீதியை, அரசுபடைகளின் வாகனங்கள் ஆக்கிரமிக்கின்றன.

ஒரு மினிபஸ், இரண்டு ஜீப், ஒரு இராணுவ ட்ரக் வண்டி.

நாறு பேருக்கு மேல் சிவிலுடையணிந்த சிங்கள இராணுவ அதிரடிப் படையினர்; அந்தக் கிராமம் சிலிரத்துக்கொள்கிறது.

கல்லும் மணலும் கலந்த குச்சு ஒழுங்கைகளுக்கூடாக, நான்கு இளைஞர்கள் இயந்திரத் துப்பாக்கிகளுடன் சைக்கிளில் விரைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு துரோகி காட்டிக்கொடுத்ததால் சிங்கள இராணுவம் தங்களது மறைவிடத்தைச் சுற்றிவளைப்பதை உணர்ந்து, அந்தக் கிராமத்தைவிட்டு வெளியேற விரையும் அந்த நான்கு இளைஞர்களும் அதோ அந்த அல்லாரை மீசாலைத் தார் வீதியைக் கடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வீதியின் ஒருபுறம் சுடலையருகேயும் மறுபுறம் நெசவு நிலையத்திற்கருகேயும் நின்றுகொண்டிருந்த இராணுவ வண்டிகள், இளைஞர்கள் கடந்த எல்லத்தை நோக்கிச் சடுதியாக விரைகின்றன. அந்த எல்லத்தில் இராணுவ வண்டிகள் குலுங்கிக்கொண்டு நிற்கின்றன.

இராணுவத்தின் குண்டு துளைக்கும் எல்லைக்குள் அந்த இளைஞர்கள் விரைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மினிபஸ்ஸில் இருந்த இராணுவத்தினர் இறங்கியோடிப் பணக்கடலினுள்ளே பாதுகாப்பான

இடங்களில், துங்களை நிலைப்படுத்திக்கொள்கின்றனர். மொத்த இராணுவத்தினரில் முப்பதுக்கு மேற்பட்டோர் பணை வடலிக்குள் குழுமுகின்றனர்.

தார் வீதியைக் கடந்த இளைஞர்கள் துரதிவிட்டு வசமாக இப்போது நின்றுகொண்டிருப்பது வெறும் பொட்டல் வெளியில். சுற்றிலும் குழ்ந்துகொண்டுவிட்ட அரசு படைகளை உறுத்துப் பார்க்கிறான் அந்த இளைஞர்களின் தலைவன்.

அவன்தான் -

சீலன்!

அரசு படைகளின் கண்ணுக்குள் விரலைவிட்டு ஆட்டிய வீரமறவன்.

ஆசீ -

சீலன் -

இதயச்சந்திரன் -

ஆகிய பெயர்களில், அரசு படைகள் வெறிகொண்டு தேடும், ஹாக்காஸ் சாள்ளஸ் அன்றனி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவப் பிரிவுத் தலைவன்.

FIRE!

“சுடுங்கள்.”

கட்டளை பிறப்பித்த சீலனின் இயந்திரத் துப்பாக்கி சட்டக்கிறது. மற்று இளைஞர்களும் விரைந்து துப்பாக்கிகளை இயக்குகின்றனர்.

வெட்டவெளியில் அந்த வீரமகன் சீலன் அவனுக்கருகில் ஆண்டுத் என்னும் அருள்நாதன்.

உடலும் உள்ளமும் வைரம் பாய்ந்தவன். அவனோடு இன்னுமொரு வீரன்.

ஆயுத்தின் எல்லைக்கப்பால் அடுத்த வீரன். உறுதி, நிதானம், வேகம், ஸாவகம். களத்திலே புலிகள்.

இளைஞர்களின் எதிர்த்தாக்குதல் சிங்களக் கலீப்படைகளைத் திணைஞச்செய்கிறது. ஆணாலும் பாதுகாப்பான பணை வடலிக்குள் பதுங்கிக்கொண்டு அந்தக் கலீகளும் தொடர்ச்சியாகத் தாக்குகின்றனர்.

வெட்டவெளியில் தொடர்ந்து முன்னேறவோ, பின்வாங்கவோ முடியாத இக்கட்டான நிலையில் அவர்கள் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டனர்.

ஆணாலும், ஆயுதங்களோடு அரசுபடைகளின் கையிற் சரணடையும் கோழைகள்லல் இவர்கள்! பிரபாகரனின் கைகளிலே வளர்ந்தவர்கள்; எதிரிகளின் கைகளிற் பிடிப்புவதைவிட மானத்தோடு சாவது மேல் என்ற வீரமறிஞ் பயிற்றப்பட்டவர்கள்.

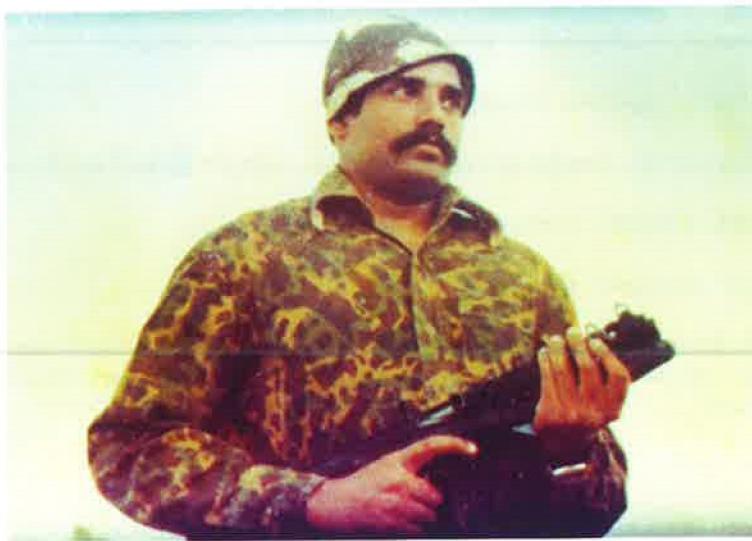
இறுதி முசுகவரை அந்தப் புலிகள் போராடத் திடங்கொண்டனர்.

சுற்றிலும் குவிந்துமிற்கும் கூலிப்பட்டாளம்!

வெளியைத் துளைக்கும் சன்னங்கள்.

மண்தரையில் புழுதி கிளப்பும் குண்டுகள்,

சீலனின் இயந்திரத் துப்பாக்கி தொடர்ந்து சட்சடக்கிறது!

சுற்றிலும்! “என்னைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு நீங்கள் பின்வாங்குங்கள்” என்று,

பணைத்தலைவனின் கட்டளை.

பணிக்கப்பட்ட இளம் வீரனோ திகைத்துப்போய் நிற்கிறான்.

பணை வடலிக்குள் வசதியாகப் பதுங்கிற்கும் இராணுவ வேட்டை நாய்களின் தொடர்ந்த வேட்டுமையை.

சீலனின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதா?

பாசம்மிக்க தோழனின், வீரம்பிக்க போராளியின் மரணம் தன்னால் நிகழ்வதா? அல்லது அவனை உயிருடன் எதிரியின் கையிற் பிடிப்பட விட்டுவிட்டுத் தான் பின்வாங்குவதா?

வினாடி ஓரத்தில் விடை காணவேண்டிய நிஃப்பந்தம் அந்த வீரனுக்கு.

“என்னைச் சுட்டா கடு” - சீலனின் கண்டிப்புடன்கூடிய கட்டளை மீண்டும் பிறக்கிறது.

ஆனாற் கூலிப் படையின் நூப்பாக்கிச் சன்னம், ஏற்கனவே சீலன் பெற்றிருந்த சீலனின் வீரத் தழும்புகளைக் கிழித்துக் கொண்டு மார்பில் பாய்கிறது. இரத்தும் பீரிடச் சீலன் தள்ளாடுகிறான்.

இரண்டு முறை முன்னாலே களத்தில் குருதி சிந்திய அந்த வீரன், தன்னுயிர் போகவில்லை என் பதை உணர்கிறான்.

உயிரோடு அகப்பட்டாற் கடித்துக் குதறக் காத்திருக்கும் வேட்டை நாய்கள், சீலன் கட்டளையிடுகிறான்.

நெஞ்சில் வழியும் இரத்தம், முகத்தில் துளிரக்கும் வியரவை.

சீலன் தள்ளாடியவாறு கண்டிப்புடன் மீண்டும் கட்டளையிடுகிறான்.

இலட்சியத் தணலிலே புடம்போட்ட அந்த வீரனின் நெஞ்சில் உறுதி பிறக்கிறது.

கண ஞேரத்திற்குள் சீலனின் தலையில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பாய்கின்றன.

புரட்சி வீரன் சீலனின் உடலை மீசாலை மண் அணைத்துப் பெருமை தேடிக்கொள்கிறது.

அதற்குள், குறிபார்த்துச் சுடுவதற்கு வாகான - வாட்டசாட்டமான தோற்றுங்கொண்ட ஆனந்த குண்டுபட்டுச் சாய்கிறான். ஆனந்த உயர்ந்தவள் - தோற்றுத்தில், தன்மானத்தில், வீரத்தில்.

“என்னையும் சுட்டுவிடு” - ஆனந்தின் வேண்டுகோள்.

தமிழில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் தூய்மைக்கு முத்திரை பதிக்கும் இரத்தச் சாட்சிகள்.

பிரபாகரனின் பயிற்சிக் களத்திலே வளர்ந்த வேங்கைகள்.

ஆனந்தின் தன்மானம் காக்கிறான் அந்த இளம் வீரன்.

மீசாலை மண்ணில் இரண்டு மாணிக்கங்கள் தரையிற் சரிந்ததும் இராணுவக் கூலிப்படை கும்மாளமிட்டது. வீழ்ந்துவிட்ட வீரர்களின் துப்பாக்கிகளையும் ஏந்திக்கொண்டு, மற்றைய வீரர்கள் இருவரும் தப்பிச்சென்றுவிட்டனர்.

இறந்துவிடப்பவர்கள் யார்?

இராணுவ மிருகங்கள் நெற்றியைச் சழிக்கின்றன.

தங்களின் கைவசமுள்ள ‘தேடப்படுபவர்களின்’ புகைப்படக் குவியலில் இவர்களின் புகைப்படங்கள் இல்லையே!

அந்தக் கூலிப்படைப்பின் மேஜீர் ஒருவன் சீலனின் சாரத்தை உயர்த்தி, வலது காலைப் பார்க்கிறான்.

வலது காலின் முழங்கால் ஸுட்டுக்கு மேற்பகுதியில் ஜந்து துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பாய்ந்த தழும்புகள்.

அந்த மேஜீர் உரத்துக் கத்துகிறான் “இவன்தான் சீலன்!”,

சீலன் இருபத்து மூன்று வயதுக்கட நிரம்பாத இளைஞன், அழகான முகம்; அழகாய்ச் சிரிப்பான்; அவனுடைய பேச்சிலே மழலை சொட்டும்; பழகுவதிலே அவன் குழந்தை; யாரையும் கவர்ந்திமுக்கும் வசீகரம் அவனுடையது.

ஒரத்தில் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு, கண்களைச் சுருக்கிக்கொண்டு அவன் சிரிக்கும் அழகு அவனுக்கேயுரியது. இவனோடு பழகக் கிடைத்தவர்கள் அதிர்வட்சாலிகள். தான் மட்டுமல்ல,

தன்னோடு இருப்பவர்களையும் எட்போதும் சிரிக்கலைத்துக்கொண்டிருப்பான் கூச்ச சுபாவம் உள்ளவன். ஆணால் மழக ஆரம்பித்தால் மிகவும் இனிமையாகப் பழகுவான். அன்பு செலுத்தத் தெரிந்த இவன் அன்பைப் பிரியமாக ஏற்றுக்கொள்வான். பிரியமானவர்கள் விளையாட்டுக்காகக் கோபித்துறைக்கூட அதனை அவனால் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாது. போலித்தனம் இவனுக்குத் தெரியாது. ஆருப்பாட்டமே இல்லாதவன். ஆயுதப்படைகளுக்கு எதிரான அதிரடித் தாக்குதலைந்தால் யத்தாசன்னத்தனாகக் களத்திற் குதிக்கும் இவன், சாதாரணப்பொழுதுகளில் தென்றலாகத் தெரிவான். அவன் ஆத்மாவை விற்கத் தெரியாத பூர்ச்சிக்காரன். பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதில் நக்கீரன். சோசலிசத் தமிழிழுத்தை ஞோக்கிய அவனது சிந்தனைகளும் செய்யப்பாடுகளும் திட்டவட்டமானவை. தலைவர் பிரபாகரனின் தலைமையில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திலேயே தமிழீழம் வெல்லப்படும் என்பதில், சீலன் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். பிரபாகரனின் ஞேர்மையிலும் தாங்மையிலும் அவன் எல்லையற்ற மதிப்பு வைத்திருந்தான். தேசிய விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச்செல்லும் பணிபில், ஒரு தலைமறைவு இயக்கத்தின் ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு என்பனவற்றைப் பேணுவதிற் சீலன் காட்டிய சிரத்தை அசாதாரணமானது. அந்த வகையிலே தலைவர் பிரபாகரனின் பூரண நம்பிக்கைக்கும் அன்பற்கும் சீலன் பாத்திரமாக இருந்தான். ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத சுயநலமிகளும் கூட இருந்தே இயக்கத்திற்குக் குமிழறித்து விட்டு ஒடிய துரோகிகளும் பிளவுவாத நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுத் தூய்மையான இயக்கத்தை உடைக்க முயன்றபோது, இயக்கத்தின் கட்டுக்கோப்பைத் தளரவிடாது காப்பதிற் பிரபாகரனுடன் உறுதியாக நின்றவர்களிற் சீலன் முதன்மையானவன். பதவி இறக்கப்பட்டதற்காக இயக்கத்தைவிட்டு ஒடியவர்களைப் பார்த்து சீலன் சிரித்திருக்கிறான். அந்தச் சிரிப்பிற் சினமும் தோய்ந்திருக்கும். இயக்கத்தின் இரத்த நாளமாகவே சீலன் திகழ்ந்தான். தான் நம்பியவர்கள் எல்லோரும் பதவிப் பித்தர்களாயும் சுயநலமிகளாயும் வேஷங்களாட்டத் திரிந்ததைப் பார்த்துப் பிரபாகரன் விரக்கிகொண்ட கணங்களில், சீலனே இயக்கத்திற்குப் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சுவதில் துணைநின்று பெரும் பணிபாற்றியிருக்கிறான்.

சீலன் இராணுவப் படிப்புப் படித்தவன் அல்லன். வெளிநாடுகளிற் போர்ப்பயிற்சி பெற்ற வனுமல்லன். போர்மூலமாகவே போன்ற அறிந்தவன். இயக்கத்தின் இராணுவப் பிரிவுக்குத் தலைமைவகித்து இவன் நடத்திய வெற்றிகரமான கெரில்லாத் தாக்குதல்கள், இயக்கத்திற்கு வலிமையைச் சேர்த்து, விடுதலைப் போராட்டத்தையும் முன்னெடுத்துச் சென்றன.

தமிழிழத்தின் போராட்ட வரலாற்றில் முதன்மைவாய்ந்த கெரில்லா வீரன் சீலன். படைத் தலைவன் என்பவன் ஆணை பிறப்பிடபவன் மட்டுமல்லன் தானே முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்து போன்ற வழிநடத்துபவன் என்பதற்குச் சீலனே ஓர் இலக்கணம்.

ஒரு கெரில்லாத் தாக்குதலை மேற்கொள்ளுமுன் அதற்கான தகவல்களைத் திரட்டுவதிலும் அதன் செயற்பாடு, விளைவு என்பவற்றை ஆராய்வதிலும் அவன் கடுமையாக உழைத்தவன். கவனப் பிச்கால் எந்தவிதமான தீங்கும் ஏற்பட்டுவிடாது பார்த்துக்கொள்வதிலும் அவன் மிகவும் விழிப்புடன் இருப்பான். அசாத்தியமான துணிச்சலும் எதிரிகளின் பலவீளங்களை ஆராய்ந்து அதற்கேற்பத் திட்டங்களை வகுக்கும் நூண்ணிய அறிவுமே, குறுகிய காலத்தில் இராணுவப் பிரிவின் தலைவனாக அவனைப் பதவி வகிக்கும் நிலைக்கு உயர்த்தியது.

“ஒரு கெரில்லாப் போராயிலின் வீரம் அவனது இயந்திரத் துப்பாக்கியிலன்று; அவனது மனத்தில்தான் இருக்கிறது” என்பது சீலனின் அனுபவ வாசகம்.

அவனது மனவலிமை அபாரமானது.

சாவுக்கு அவன் வாழ்க்கை ஒரு சவால்.

துப்பாக்கிப் பயிற்சி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது முதன்முறை நெஞ்சிலே குண்டு பாய்ந்தது. இரத்தம் பிறியடிக்க விழுந்துகிடந்த நிலையிலும் கூட அந்த வீரனின் முகத்தில் புள்ளிரிப்பு மிளின்ததை

இயக்கத் தோழர்கள் என்றும் நினைவுகள்வர். முச்சகவிடவும் திராணியற்றுப் போன நிலையிலும் அவன் தினாறித் தினாறிச் சொன்ன வார்த்தைகள்:

“இயக்கத்தைக் காட்டிக்கொடுத்திடாதீங்க”,

பிறகும் பேசுவதற்கு முச்ச இடந்தந்தபோது அவன் சொன்னான்:

“இயந்திரத் துப்பாக்கியைக் கொண்டுபோய் பாதுகாப்பான இடத்தில் வையுங்கள்.”

மரண அவஸ்தையிலும் அந்த மாவீரன், இயக்கம் குறித்து மட்டுமே உதிர்த்த வார்த்தைகள் கண்ணோடு மட்டுமல்ல; பெருமிதத்தோடும் நினைவுகரத்தக்கவை.

உண்மைதான்.

சாவுக்குச் சவால்லிட்ட அந்த விடுதலை வீரரை இறுதியிற் சாவு அனைத்துபோது, அவன் இயக்கத்தைக் காட்டிக்கொடுத்திடவும் இல்லை; இயந்திரத் துப்பாக்கியைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் வைக்கத் தவறவுமில்லை.

சீலன் திருமலையின் வீரமண்ணிலே விளைந்த நல்முத்து, சிங்கள இனவெறியாட்சியாளர்களின் நேரடியான ஒடுக்குமுறைக்குட் சிக்குண்டுகிடிந்த திருகோணமலையின் நடைமுறை அனுபவங்களை அவன் கண்ணுநாடாகக் கண்டவன். சிறீலங்காவின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களும் கடற்படை, விமானப்படையின் அடக்கமுறைகளும் சிங்களக் காடையர்கள், இராணுவம், பொலிஸ் ஆகியோரின் அரவணைப்படுன் தமிழ் மக்களைத் துப்புறுத்தும் கொடுமைகளும் திருமலையில் ஏராளம். இந்த ஆக்கிரமிப்பிற்கு இடங்கொடுத்து வந்ததால்தான் திருமலை மண்ணையே சிங்களவர்களுக்குப் பறிகொடுக்கும் நிலை வந்தது என்று சீலன் கொதிப்பான்.

கல்லூரி நாட்களிலேயே இனவெறி பிடித்த சிங்கள ஆளும் வர்க்கத்திற்கெதிரான போராட்ட உணர்வுகொண்டவனாகச் சீலன் திகழ்ந்தான். 1978ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் கொண்டுவரப்பட்ட சிறீலங்கா ஜனாநாயக சோசலிஸக் குடியரசின் அரசியற் சாசனத்தின் அடிப் படையில், ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்கும் வைபவத்தினைத் தமிழீழ மண்ணில் அமர்க்களமாகக் கொண்டாட அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை அப்பலப்படுத்த, பாடசாலை மாணவனான சீலன் முன்வந்தான். இந்த வைபவத்தினையொட்டித் திருமலை இந்துக் கல்லூரியிற் சிறீலங்காவின் தேசியக்கொடியை ஏற்றிவைக்க ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தன. சீலன் தனக்கேயுயிதான நூட்பமான அழிவைப் பயன்படுத்தி, ‘பொஸ்பரஸ்’ என்னும் இரசாயனத்தை அத்தேசியக்கொடிச் சுருளில் மறைத்துவைத்தான். தேசியக்கொடி ஏற்றப்பட்டபோது அது எரிந்து சாம்பலாகியது.

சந்தேகத்தின் பேரில் 18 வயது மாணவனான சீலன் கைதுசெய்யப்பட்டு, சிங்களக் கூலிப் படையாற் சித்திரவதை செய்யப்பட்டான். அந்த வயதிலும் தனக்கு உடந்தையாக இருந்த எவரையும் அவன் காட்டிக்கொடுக்கவில்லை. கொள்கைப்பிலே உறுதிகொண்டவர்களைச் சிறைச் சாலைகளும் சித்திரவதைகளும் என்ன செய்துவிடமுடியும்?

தனிமனிதீதியிலான எதிர்ப்புணர்வால் அரச இயந்திரத்தை அழித்துவிடமுடியாது என்ற அனுபவத்தையும் இவை சீலனுக்குப் போதித்தன. இந்த அனுபவமே சீலன் தன்னை ஒரு புரட்சி கர இயக்கத்தில் இணைத்துக்கொள்ள, உந்துசக்தியாக உதவியது. ஆயுதங்தாங்கிய அடக்கு மறையை

அழுதப் போராட்டத்தின்மூலமே தகர்க்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையே சீலனைத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலே இணைத்தது. இறுதிவரை, ‘அழுதப் போராட்டம் மூலம் தமிழீழம்’ என்று ராஜபாட்டையில் சீலன் கம்பீரமாகவே நடந்திருக்கிறான்.

இயக்கத்திற் சேர்வதற்குமுன் விட்டெறிந்துவிட்டு வருவதற்கு வளமான வாழ்க்கையோ - கை நிறையக்காக கிடைக்கும் தொழிலோ சீலனுக்கு இல்லை. ஆனால், இவனையே நம்பி அன்றாடம் சாப்பாட்டிற்கே கஸ்ரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு வழிய குடும்பம் இருந்தது. வளமான வாழ்க்கையை அல்ல; வரிய குடும்பமொன்றின் தீரிபார்ப்புக்களை நிர்த்தாச்சன்யமாகத் தூக்கி வீசிவிட்டுவரும் பெரும் மனத்திடமும் இலட்சியப்பிடிப்பும் சீலனிடம் இருந்தன.

சாக்குப் படங்குகளால் மறைக்கப்பட்ட சிறிய குச்ச வீடு; வேலையோ, நிரந்தரமான வருமானமோ இல்லாத தந்தை; வீடுகளிற் சமையல் வேலை செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும் தாய்; இரண்டு அண்ணன்மார்; இரண்டு அக்காமார்; ஒரு தங்கை. சீலன் உணவில்லாமலே வாடிய நாட்கள் ஏரா எம். சிந்திக்கும் திறன்கொண்ட சீலன் தனது குடும்பம் மட்டுமல்ல, எத்தனையோ குடும்பங்கள் ஏழுமை நிலையில் வாடுவதைக் கண்டு நொந்திருக்கிறான்.

சீலனின் வாழ்நிலை புரட்சிகரச் சிந்தனைகளின் விளைநிலமானது. மார்க்ஸியச் சிந்தனையில் அவன் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டான். மார்க்ஸிய ஓளிபில் தேசிய இனப்பிரச்சினையை அவன் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

உலகெங்கும் நடக்கும் விடுதலைப் போராட்டங்களை அடிவத்துடன் அவதானித்து வந்தான். பெண் விடுதலைப்பற்றிய இவனது அபிப்பிராயங்கள் சுயசிந்தனையின் பாற்பட்டதாகவும் விவக்கத்தக்க வகையில் முற்போகக் கானதாகவும் இருந்தன. இந்தகைய அரசியற்பிரக்ஞங்கொண்ட சீலன், இராணுவப் பிரிவுத் தலைவனாகத் திறனோடு செயற்பட்ட காலம் குறித்துத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பெருமிதங் கொள்கிறது.

குறுகிய காலத்திற் சீலன் சாதித்தலை மகத்தானாலை.

1981 ஓக்டோபர் மாதம், பிரிகேடியர் வீரதுங்க சிறீலங்கா அரசாற் பதவி உயர்வுபெற்று, இராணுவக் கொமாண்டராக நியமிக்கப்பட்டபோது, தமிழீழப் போராட்ட வரலாற்றில் முதல் தடவையாக சிறீலங்கா இராணுவக் கலீப்படைக்கு எதிரான கெரில்லாத் தூக்குதலை வெற்றிகரமாகத் தொடங்கி, இரண்டு வீரர்களைச் சுட்டு வீழ்த்திய பெருமை சீலனுக்குரியது.

1982 இல் ஜனாதிபதித் தேர்தற் பிரச்சாரத்திற்காக யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த் தனா, விஜயம் செய்வதைபொட்டி, காரைநகர் பொன்னாலைப் பாலத்திற் கடற்படை வீரர்களின் ட்ரக்

தீசியத் தலைவர்/ருடன் இடப்புறம் வீல்ப். சீயன் (சாள்ஸ் அன்றை).

வலப்புறம் வீல்ப். கெணவு புதுவந்திரன்

வண்டிகளைச் சிதைக்கும் கெரில்லா நடவடிக்கையும் சீலனின் தலைமையிலேயே நடந்தது. தூதில்லைவசமாகச் சிரீலங்காக் கட்டியிடைக் கூலிகள் இந்தாக்குதலிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டனராயினும் இந்தாக்குதல் நடவடிக்கை சிரீலங்கா அரசை நடுக்கமுறச்செய்தது.

1982 ஒக்டோபர் 20ஆம் திகதி, பாசிஸ வெறியன் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா, தேர்தலில் மீண்டும் ஐனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டான்.

ஒக்டோபர் 27.

சாவகச்சேரி.

புலர்ந்தும் புலராத் காலை.

யாழ் - கொழும்புப் பிரதான வீதியிற் சற்று உள்ளே தள்ளிச் சாவகச்சேரிப் பொலிஸ் நிலையம் அமைந்திருந்தது; சார்ஜ் அறை, O.I.C. இன் அறை, பொலிசார் தங்குமிடம் ஆகிய வுற்றை உள்ளடக்கியது.

பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சற்றுத் தள்ளி ஒரு மினிபஸ் நிற்கிறது. மினி பஸ்ஸில் இருந்து இராணுவ உடைதரித்த விடுதலைப் புலிகள், சீலனின் தலைமையில் உப இயந்திரத் துப்பாக்கி - எஸ்.எம்.ஐ., தானியங்கித் துப்பாக்கிகள் சகிதம் மின்வெட்டும் வேகத்திற் பொலிஸ் நிலையத்தினை முற்றுகையிட்டனர். எதிர்த்தாக்குதல் நடத்த முனைந்த இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள் சுடப்பட்டனர்.

அந்த அதிகாலையின் அமைதியைக் கிழித்துக்கொண்டு, துப்பாக்கி வேட்டுகள் தொடர்ச்சி யாகத் தீர்க்கப்படுகின்றன. சார்ஜ் ரூம் சிதைக்கப்படுகின்றது.

பயம் அறியாத சீலன் முன்னின்று மேற்கொண்ட தாக்குதலிற் பொலிஸ் அதிரடிப் படையின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு இலக்கானான். வலது காலின் முழங்கால் மூட்டிற்குச் சற்று மேலே ஜந்து துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பாய்ந்தன.

பொலிஸ் நிலைய வளவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட மினி பஸ்ஸியிற்குள் ஆயுதங்கள் அனைத்தும் தூரிதமாக ஏற்றப்படுகின்றன.

காலைக் கெந்திக் கெந்தி இமுத்துக்கொண்டு, தனது எஸ்.எம்.ஐ. உடன் எதிரியின் துப்பாக்கியையும் இமுத்துக்கொண்டு மினி பஸ்ஸிற்கருகில் வந்து, சக்போராளிகளின் கைகளிற் கொடுத்துவிட்டுத் தள்ளாடுகிறான் சீலன்; மயக்கமடைகிறான்.

இதற்கு ஜந்து மாதங்களுக்கு முன்புதான் துப்பாக்கிப் பயிற்சியின்போது நெஞ்சிலே குண்டு பாய்ந்து, ஆஸ்பத்திரியிற் சிகிச்சைபெற்று ஓரளவு உடல் தேறியிருந்த சீலனுக்கு இது இரண்டாவது காயம்.

இந்தத் துப்பாக்கிக் காயம் சீலனை மிகவும் பலவீனப்படுத்தியது. காயப்பட்டுவிட்டாற் சீலனை வைத்துப் பராமரிப்பது சிறிது கவுன்தான். “நோவுது, நோவுது” என்று தொடர்ச்சியாய் முனகிக் கொண்டிருப்பான். முதலாவது காயத்தின்போது நோவைத் தளைப்பதற்காகப் ‘பெதற்றின்’ மருந்து கொடுக்கப்பட்டு, சீலன் அதற்குக் கொஞ்சம் பழகிப்போனான். “எனக்குத் தாங்க முடியாது; பெதற்றின் தாங்கே” என்று கெஞ்சம்போது, இந்த விடுதலைப் புலி ஒரு குழந்தையாகும். ஓரிடத்திற் கிடக்கமாட்டான்; புரண்டு புரண்டுகொண்டேயிருப்பான்.

ஒருமுறை, காயத்தின் நோவிலிருந்து மீள, மன ஆழுதலுக்குக் கடவுளை நினைத்துக் கொள் என்று, சீலனிடம் வைத்தியசாலையில் அவனைக் கவனித்துக்கொண்ட நண்பன் சொன்னபோது, அவன் தீர்க்கமாக மறுத்துவிட்டான். ஆனால், பின்பொருமூறை, தனது நெருக்கமான அரசியல் நண்பன் ஒருவன் மிகவும் அழுத்தான சூழ்நிலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டபோது, சீலன் மனமுருகிப் போனான். பிழப்பால் மட்டுமே கத்தோலிக்கனான சாள்ஸ் என்னும் சீலன், நண்பனின் மீட்சிக்காக அர்ச்சனைத் தட்டோடு இந்துக் கோவிலின் படிகளில் ஏறியிருக்கிறான். அறிவினை உணர்வு பின்தள்ளியிருக்கிறது. புத்தகங்களிற் கிரகித்த சிந்தனைகளையும் மேவி அவனது நட்பின் உணர்ச்சிச் சுழிப்பு பிரவகித்தோடியிருந்தது.

அவன் ஓரளவு குணமாகியிருந்தாலும் கெந்திக் கெந்தித்தான் நடப்பான். ஐந்துமாத இடைவெளியில், நெஞ்சிலும் காலிலுமாக அவன் வாங்கிய துப்பாக்கிக் குண்டுகளின் காயங்களில் இருந்து நலம்பெற்று, அவன் தன்னம்பிக்கையோடுதான் செயற்பட்டான்.

நெஞ்சிலே காயப்பட்டுச் சத்திரசிகிச்சை வெற்றிகரமாக முடிந்து ஆஸ்பத்திரியைவிட்டு வெளியேறும்போது, ஆஸ்பத்திரியில் நின்ற நாட்களில் அன்பாய் அவனைப் பார்த்துக்கொண்ட நீர்ஸ் அவனிடம் கேட்டாள்.

“நீங்கள் குணமானது உங்களின் தன்னம்பிக்கையினாலா? நன்பாகளினாலா? பொக்ரானினாலா? அல்லது கடவுளின் கிருபையினாலா?”

அந்த நேர்ஸ் என்ன பதிலை எதிர்பார்க்கிறாள் என்பது, சீலனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விடை பெறுகின்ற நேரத்தில், அவன் எதிர்பார்க்கும் அந்தப் பதிலைச் சீலன் சொல்லிவைக்க வாரே என்று, பக்கத்தில் இருந்த நண்பாகள் மனத்தில் நினைத்துக் கொள்கின்றனர். அவன் டைய திருப்திக்காகத்தான் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பதிலைச் சொல்ல அவன் தயாராக இல்லை.

சிகிச்சை பெற்று ஐந்து மாதங்களுக்குத் தரிக்காமல், அவன் மீண்டும் தமிழித்தின் போராட்டக் களத்தில் இறங்கினான்.

1983 மே மாதம் 18ஆம் திகதி.

சிரீலங்கா அரசு நடத்தும் உள்ளுராட்சித் தேர்தலுக்கான திகதி.

ஒட்டுப் பொறுக்கும் அரசியலில் ஊறிப்போன கட்சிகள் தேர்தலிலே தினைத்தன. யாழ், மாவட்டத்தில், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் தமிழக் கொங்கிரஸ், நவசமசமாஜக் கட்சி ஆகியனவும் தீவிரத் தேர்தற் பிரச்சாரத்தில் இறங்கியிருந்தன.

யாழ், உள்ளுராட்சித் தேர்தலைப் பகில்கரிக்கும் பணியில் இயக்கம் தீவிரமாகச் செயற்பட்டது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் சந்தர்ப்பவாதச் சமரசத் தலைமைகளால், தமிழ் மக்களுக்கு விடிவேற்பாது என்பதை நன்குணர்ந்திருந்த சீலன், அவர்களை மக்களுக்கு இனங்காட்டுவதில் முன்னின்றான். இனவாத அரசின் தேர்தல் மாணியபிலிருந்து தமிழீழமக்கள் விடுபட வேண்டுமென்று, இயக்கம் மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தபோது, தேர்தற் பகில்கரிப்புப் பிரச்சார வேலைகளுக்காக இரவு, பகலாக அரசியலீதியாகவும் இராணுவீதியாகவும் சீலன் உற்சாகத்துடன் பணியாற்றினான்.

பாசிஸல் இனவெறியன் ஜே.ஆர். இன் சார்பில், ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் சார்பில் இயங்கிய மூவாமிது, ஏப்ரில் 29ஆம் திகதி இயக்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் சீலனின் தலைமை யிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மே 18ஆம் திகதி, தேர்தல் நிலையங்களின் பாதுகாப்புக் கருதிச் சிரீஸங்கா அரசு யாழ்க் குடாநாடு முழுவதும் இயுதப்படைகளைக் குவித்தது. ஒவ்வொரு தேர்தல் வாக்களிப்பு நிலையத் திற்கும் விரிவான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு வாக்களிப்பு நிலையத்திலும் இயுதந்தாங்கிய பொலிஸர் ஜவரும் இயுதந்தாங்கிய இராணுவத்தினர் ஜவரும் பாதுகாப்பிற்காக உசர்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இதனைவிட, மணித்தியாலத்திற்கு ஒருமுறை பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் ரோந்து பார்த்த வண்ணமாக இருந்தனர்.

மே 18ஆம் திகதி மாலை 4.15 மணி.

கந்தர்மடம் சைவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயத்தின் வாக்களிப்பு நிலையத்திற்கருகில், மூன்று சைக்கிள்களில் இளைஞர்கள் வந்திறங்குகிறார்கள்.

காலைக் கெந்தியவாறு ஒரு சைக்கிளின் பாரிலிருந்து இயந்திரத் துப்பாக்கியுடன் இறங்கும் சீலனின் தலைமையிற் கட்டளைகள் பிறக்கின்றன.

பாதைகள் மறிக்கப்பட்டு, வாகனங்கள் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன.

வீதியைத் தங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குட் கொண்டுவந்தபின், இராணுவக் கூலிகளுடன் சீலன் நேருக்குஞர் நின்று நடத்திய தாக்குதல், சாவைத் துச்சமாக மதித்த ஒருவனின் துணிச்சலுக்குச் சாட்சி.

இந்தத் தாக்குதற் சம்பவம்பற்றிச் சிங்கள நூலாசிரியர் ஒருவர் விபிரிக்கையில், “விடுதலைப் புலிகளோடு பாதுகாப்புப் படையினர் நின்று தாக்குப்பிடிக்கக்கூடியவர்கள் அல்லர் என்று மக்கள் கருதியதுடன் விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவத் திறமையையும் மெச்சினர்” என்றே குறிப்பிடுகிறார்.

கந்தர்மடச் சம்பவம் நடைபெற்று அப்போது ஒன்றாரை மாதமாகிவிட்டது.

ஜூலை 5ஆம் திகதி.

நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டிவிட்டது.

கொக்குவில், தாவடியில் ஒரு வீட்டுக்குள், சீலன் இராணுவ உடையில் இயந்திரத் துப்பாக்கியுடன் நுழைகிறான். அந்த வீட்டுக்காரரைத் தட்டி எழுப்பி, தாங்கள் குருநகர் இராணுவ முகாமிலிருந்து வந்திருப்பதாகவும் தாவடிச் சந்தியில் தங்கள் ஜீப் பழுதாகவும் நிறுப்பதாகவும் வீட்டுக்காரரின் டெலிக்கா வேணைத் தந்துதவாறும் கேட்கிறான். அந்த வீட்டுக்காரரும் பவ்வியாகத் தனது வேணைக் கொடுக்கிறார்.

நள்ளிரவைத் தாண்டி 2.30 மணியளவில், சீலனும் அவனது நன்பர் சீலரும் காங்கேசன்துறைச் சீமேந்துத் தொழிற்சாலையருகில் இந்த வேணை நிறுத்திவிட்டு, இயுதங்களோடு தொழிற்சாலைக்குள் நுழைகின்றனர். துப்பாக்கி முனையில், வாசலில் நின்ற காவலாளிகளையும் நேரப்பதிவாளரையும் கட்டிவைத்துவிட்டு, களஞ்சியப் பொறுப்பாளின் சாவிகளை எடுத்துக்கொள்கின்றனர். ஜங்கே நிமிடங்களில் நான்கு பெரிய தகர்ப்புக் கருவிகளையும் பிற தேவையான உட்கரணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலையைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

அதிகாலை 4.30 மணியளவில், தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட டெலிக்கா வேண மீண்டும் உரியவரிடம் ஒப்படைக்கின்றார்கள்.

மிகத்திறமையாகச் சீலன் இயக்கத்துக்குத் தேடித்தந்த தகர்ப்புக் கருவிகள், பிற்பட்டகாலத் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளின் வெற்றிக்குப் பெருந்துணை புரிந்துள்ளன. ஆனால், இவற்றைத் தேடித் தந்தபின் புத்து நாட்களே சீலன் வாழ்ந்தான்.

1979ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் இயக்கத்திற் சேர்ந்த சீலன், 1981ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசு படைகளால் தேடப்பட்டு வந்தான். இதன்பின், தலைமன்றவுக் கெரில்லா வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட சீலனின் புகைப்படங்கள் எதுவுமே அரசு படைகளின் கைகளிற் சிக்காமையினால், இவன் மக்கள் மத்தியில் வெவ்வேறு பெயர்களில் அரசியற் பணிகளை மேற்கொள்வது ஈத்தியமாக இருந்தது.

அரசு படையினால் தேடப்பட ஆரம்பித்ததும் தனது வீட்டுக்குப் போவதைப் பூரணமாக நிறுத்திக் கொண்டான். ஆஸ்பத்திரியில் நெஞ்சில் துப்பாக்கிக் காயத்திற்காகச் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சமயத்திலேதான், அவனது தந்தை இறந்த செய்தி, சில நாட்கள் கழித்து அவனுக்குத் தெரியவந்தது. தந்தையும் இல்லாத நிலையில், தன் தாய் பொறுப்பு மிகுந்த அந்தக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற எவ்வளவு கஷ்டரமுற்றிருப்பாள் என்று சீலன் நினைக்காமல் இருந்திருப்பான் எனச் சொல்லமுடியாது. தனது குடும்பப் பிரச்சினைகள் குழித்து நெருங்கிய நன்பாக்களிடம் மிக அழிவமாகவே கதைத்திருக்கிறான்.

சீலன், ஹாக்காஸிற்கும் ஜெபமாலைக்கும் மட்டுமேதான் சொந்தமானவன் அல்லன் என்று உணர்ந்திருந்தான்.

சீலன் இவன்தானா என்று அடையாளாங்காணத் திருக்கோணமலையிலிருந்து யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரியின் சவச்சாலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சீலனின் தாய், ஆடாமல் அசையாமல் நிற்கிறாள் நெஞ்சிப்பொட்டிலே பாய்ந்த துப்பாக்கிச் சன்னத்தால் தலை சிதைந்த நிலையிலே, தான் பெற்ற அழகுச்செல்லவன் கிடத்தப்பட்டிருப்பதை அவன் கண்ணா திரையிட உற்று நோக்குகிறாள். நான்கு வருடங்களுக்கு முன் மெல்லியவனாக வீட்டை விட்டு வெளியேறிய மகன், வாட்சாட்டமாக - வளர்ச்சி கொண்டவனாக - அடையாளமே கண்டுபிடிக்கமுடியாத அனாவ மாறிப்போய்க் கிடத்தப்பட்டிருக்கிறான். அந்த மச்சம், உதடுகள், சிதைவுக்கூடாகவும் முழுமை காட்ட முயலும் முகம் பெற்றவன் இனாங்காண்கிறான்.

அது அவளுடைய செல்வன்தான்.

அரைமணி நேரமாக அவள் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

துயரந்தோய்ந்த அந்தக் தாயின் பக்கத்திலே சீலனின் அண்ணன் அந்த உடலை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

அமைதியை இரண்டுவைப் படையில் ஒருவன் குலைக்கிறான்.

“இது ஒன்ட மகனா?” கொச்சைத் தமிழிற் கேட்கிறான்.

கண்ணா வழியத் தாய் தலையசைக்கிறாள்.

தன் மகனின் உடலைத் தனிடம் ஒப்படைக்குமாறு அந்தக் தாய் அங்கு நின்ற மேஜூரிடம் வேண்டுகிறாள்.

‘வீரசீலம்’ எனும்
 குறும்பானது இவரு
 நினைவாகவே எடுக்கப்பட்டது
 என்பதையும் நாம் இங்கு
 குறிப்பிட விரும்பு கின்றோம்.

அவனோ வெறுப்பை உழிழ்கிறான்.

அந்தச் ‘செல்வ மகனின்’ உடல் அந்தத் தாய்க்குச் சொந்தம்.

அது தாம்.

அந்த ‘விடுதலை வீரனின்’ உடல் அரசுக்குச் சொந்தம்.

இது சட்டம்.

தான் பெற்ற மகனைக் கெளரவமாக அடக்கஞ்செய்ய நினைத்த அந்த ஏழைத் தாயின் உரிமையைத் ‘தாமீக’ அரசின் பயங்கரவாதம் நெரித்தது.

சீலன் உயிரோடிருந்ததைவிட அவன் மரணித்தபோதுதான் அரசுக்குப் பெரும் சவாலானான். புரட்சிவாழிகளின் வாழ்க்கை சாவுக்குப் பிறகுதான் ஆழம்பமாகிறது.

அவனுடைய சடலம் கிடத்தப்பட்டிருந்த வைத்தியசாலை பலமான இராணுவக் காவலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

அதற்குப்பின் அந்தத் தாய்க்கு அந்த வீர மகனின் சடலத்தைப் பார்க்கமுடியவில்லை.

இலட்சோப இலட்சக்கணக்கான துமிழ் மக்களின் இதயங்களிலே அணையாத புரட்சித் தீயாக ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கும் சீலனின் சடலம், யாருக்கும் தெரியாமல் அவசராலச் சட்டத்தின்கீழ் இராணுவ மிருகங்கள் குழந்தாறிற்க எரிக்கப்பட்டது.

○ ○ ○

விடுதலைக்காகவே வாழ்ந்த அந்த வீரமகனைப் பிரபாகரன் கண்ணிருடன் நினைவுக்குகின்றார்: “எவ்வளவு அற்புதமானவன் என் சீலன்!”

“ஆசையாகவல்லவா நான் அவனுக்கு இதயச்சந்திரன் என்று பெயர் வைத்தேன்!”

“இவ்வளவு சீக்கிரமா என்னைவிட்டுப் போனான்?”

“அவனது மரணச்செய்தி பொய்யாகப் போய்விடாதா என்று என் மனம் நடுங்கியதே....”

“எவ்வளவு கஸ்ரங்களில் உயிருக்குபிராய்த் துணை நின்றான்....”

“காடுகளில் அவனோடு திரிந்த காலங்கள்தான் எத்தனை மகத்துணவை....”

“இலட்சியங்களோடு காத்திருந்தானே....”

“என் தீட்டிரென இப்படி இல்லாமற் போனான்?”

“மீண்டும்..... மீண்டும்.....

நினைவிற் சுழல்கிறது -

அந்த அழகு முகம்.

அந்த மழலைச் சிரிப்பு.
அந்தப் பாட்டு.
அன்று —
இரவு குற்றதுவிட்டது.
சலசலக்கும் காட்டு மரங்கள்.
சருகுகளின் ஒசை,
சில்வண்டுகளின் ரீங்காரம்.
காற்றின் வருடலில்,
கனலும் தீக்கங்குகள்.
குழுமியிருக்கும் விடுதலை இளவல்கள்.
அவர்களிடையே பல்கவை நிகழ்ச்சி.
அது செலவின் முறை.
அவனுக்குப் பாட்டு.
அதோ சீலன்!
எப்போதும்போல் கட்டமிட்ட சட்டை;
கணுக்காலுக்கு மேல் மடித்துவிட்ட ஜீன்ஸ்.
அவனிடம் கூச்சம்.
சிரித்துச் சமாளிக்கிறான்.
நண்பர்களின் தூண்டுதல்.
பாட்டின் அழப்பம்.
ஆரவாரமான வரவேற்பு.
உற்சாகமடைகிறான்.
கைகளை அகலவிரித்து கம்பீரமாகப் பாடுகிறான்.”

“அதோ அந்தப் பறவைபோல வாழவேண்டும். இதோ இந்த அலைகள்போல.....”

- விடுதலைப் புதிதன் -

